

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 72/10
14.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљене З.Ж, због кривичног дела клевете из члана 171. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 964/09 од 20.11.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Ћуприји К. 288/08 од 27.03.2009. године и Окружног суда у Јагодини Кж. 943/09 од 05.08.2009. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 964/09 од 20.11.2009. године, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Општинског суда у Ћуприји К. 288/08 од 27.03.2009. године и Окружног суда у Јагодини Кж. 943/09 од 05.08.2009. године и према окривљеној З.Ж. из Ћ, улица ..... број ..., рођеној ..... године од оца М. и мајке Н. рођене Р, на основу члана 59. став 1. Законика о кривичном поступку, ОБУСТАВЉА СЕ кривични поступак за кривично дело клевете из члана 171. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика по приватној кривичној тужби приватне тужитељице Ј.М. од 27.03.2006. године поднетој преко пуномоћника адв. Н.С, услед одустанка приватне тужитељице од тужбе.

Приватна тужитељица Ј.М. дужна је да накнади трошкове кривичног поступка из члана 193. у вези са чланом 197. став 3. Законика о кривичном поступку, по посебном решењу које ће донети првостепени суд у смислу одредбе члана 194. став 2. у вези са ставом 1. истог Законика.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ћуприји К. 288/08 од 27.03.2009. године окривљена З.Ж. оглашена је кривом за кривично дело клевете из члана 171. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђена на новчану казну у износу од 15.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде и која ће се уколико је окривљена не буде платила у наведеном року заменити казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан затвора. Окривљена је обавезана да на име трошкова поступка (таксе за приватну тужбу и одлуку) плати износ од 1.300,00 динара и на име паушала износ од 2.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. О трошковима кривичног поступка приватне тужитељице суд ће одлучити посебним решењем након правноснажности пресуде.

Окружни суд у Јагодини, пресудом Кж. 943/09 од 05.08.2009. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљене З.Ж. и наведену првостепену пресуду потврдио.

Републички јавни тужилац Србије, подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. број 964/09 од 20.11.2009. године, против судског поступка који је претходио доношењу правноснажне пресуде - због повреде одредбе члана 59. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), са предлогом да се утврди да је овај захтев за заштиту законитости основан и преиначе правноснажне пресуде Општинског суда у Ћуприји К. 288/08 и Окружног суда у Јагодини Кж. 943/09 тако што ће се обуставити поступак против окривљене на основу члана 59. став 1. ЗКП.

Врховни касациони суд поступио је у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета са наведеним пресудама и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву за заштиту законитости, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву указује да је повређена одредба члана 59. став 2. ЗКП на штету окривљене кад је првостепени суд дозволио повраћај у пређашње стање приватној тужитељици на молбу њеног пуномоћника због пропуштања - њиховог недоласка на главни претрес од 20.02.2007. године и

истовремено ставио ван снаге решење К. ... од 20.02.2007. године о обустављању кривичног поступка, донето у смислу члана 59. став 1. ЗКП на основу претпоставке да је недоласком на главни претрес приватна тужитељица одустала од тужбе, при чему нису постојали законски услови за повраћај у пређашње стање и самим тим за наставак поступка који је потом окончан доношењем осуђујуће пресуде.

Наиме, из списка предмета утврђује се да су приватна тужитељица и њен пуномоћник уредно позвани на главни претрес заказан за 20.02.2007. године а свој изостанак нису оправдали и да је пуномоћник приватне тужитељице 24.03.2007. године поднео молбу (предлог) за повраћај у пређашње стање, док из самих навода молбе – да приватна тужитељица није дошла на главни претрес због изненадног службеног пута на који је морала поћи ради присуствовања састанку који се одржавао у другом граду и да се вратила истог дана, а да њен пуномоћник није дошао због околности да је у исто време био заказан главни претрес у другом кривичном поступку у којем је његово присуство било неопходно јер се радило о притворском предмету, произилази да су околности које су биле сметња њиховом доласку на главни претрес престале да постоје тог истог дана кад је заказан главни претрес. Из наведеног даље следи да је молба пуномоћника приватне тужитељице за повраћај у пређашње стање поднета по протеклу преклузивног рока од осам дана од престанка сметњи за њихов долазак на главни претрес, а у којем року је молба могла бити поднета, сходно одредби члана 59. став 2. ЗКП, дакле да је молба неблаговремена.

Упркос томе, првостепени суд је на главном претресу од 23.05.2007. године и без претходне оцене благовремености молбе донео решење о усвајању исте односно предлога пуномоћника приватне тужитељице за повраћај у пређашње стање и стављању ван снаге решења о обустављању поступка од 20.02.2007. године које је већ постало правноснажно протеклом рока из члана 59. став 2. ЗКП (став 5. истог члана).

На тај начин, наведеним незаконитим одлукама и настављањем кривичног поступка који је окончан доношењем првостепене пресуде којом је окривљена оглашена кривом и осуђена за кривично дело у питању, и другостепене пресуде којом је та пресуда потврђена, учињена је повреда закона у судском поступку о којој је реч и на што се с правом указује у захтеву.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд као надлежан суд за решавање о предметном захтеву у смислу члана 30. став 1, 32. и 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/2008), и применом члана 24. став 7. ЗКП, односно члана 10. Закона о изменама и допунама ЗКП уважио је као основан захтев за заштиту законитости на основу члана 425. став 1. ЗКП и применом члана 59. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, с тим да је одлука о трошковима кривичног поступка донета применом члана 193. у вези са чланом 197. став 3. ЗКП и члана 194. став 1. и 2. ЗКП, будући да је кривични поступак обустављен услед претпостављеног одустанка приватног тужиоца од тужбе, а да нема довољно података о висини трошкова.

Записничар-саветник,

Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија,

Невенка Важић, с.р.